

HABITATGE pàg 3

Veïns d'un bloc de Collblanc denuncien que els volen fer fora per fer-hi pisos turístics

TOT A PUNT pàg 8

El cantant Dani Flaco serà el pregoner de les Festes de Primavera

línia l'H

11 anys

Abril 2024 · Núm. 127 · linialh.cat

Foto: Grup Patrimoni L'H

EDUCACIÓ pàg 9

La promesa de fer públiques cinc escoles bressol es fa esperar

SANT JOSEP pàg 18

Els danys als blocs Ciutat Comtal: una ferida encara pendent de curar

BELLVITGE pàg 19

Denuncien assentaments il·legals a la zona esportiva

LA FLORIDA pàg 20

La soledat no desitjada i els joves, una realitat "habitual"

A FONTS pàgs 16 i 17

El Tram celebra 20 anys: el transport més ben valorat

Va de debò

El Govern aprova el polèmic pla Biopol-Granvia pàg 8

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

ENAMORATS DE LA CULTURA

diba.cat/sant-jordi

**Diputació
Barcelona**

Nou front per l'habitatge

» Veïns d'un bloc del barri de Collblanc denuncien que els volen fer fora per fer-hi pisos turístics
 » El representant de les propietàries critica les polítiques d'habitatge de les administracions

Roger Jiménez
 L'HOSPITALET

El 21 de març, el Sindicat de Llogateres de l'Hospitalet i el Grup d'Habitatge de Sants convocaven una roda de premsa a la plaça de Sants de Barcelona, on denunciaven casos "d'assetjament immobiliari" a Collblanc, en concret al carrer Occident, i al barri de Sants de la capital catalana. Vity, portaveu del Sindicat de Llogateres hospitalenc matisa a *Línia L'H* que al número 14 del carrer d'Occident els propietaris "en realitat estan forçant la marxa dels veïns amb la negativa a renovar-los el contracte".

En aquest cas concret, la propietat es nega a renovar el contracte dels llogaters, segons va explicar el 21 de març la Laura, la darrera veïna de l'edifici a la qual la propietat ha demanat que abandoni el pis i que ja va patir un primer intent de desnonament suspès al darrer moment, el mes de desembre. "Tots els veïns hem rebut un burofax de la propietat, les germanes García Goñi, on ens informen que no volen renovar el contracte perquè volen fer lloguers de temporada", detallava davant dels mitjans de comunicació, i afegia que "en realitat volen fer pisos turístics".

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA

Segons el Sindicat de Llogateres, la propietat del bloc de pisos no vol tractar directament amb els arrendataris i ha delegat l'administració de l'edifici en la immobiliària Finques Gassiot. "A través dels administradors estem intentant forçar una negociació col·lectiva, de moment sense èxit", comenta el portaveu del sindicat hospitalenc.

Una de les veïnes afectades per la no renovació dels contractes de lloguer a Collblanc, davant del bloc afectat. Foto: Roger Jiménez

Per la seva banda, l'empresa administradora de la finca denuncia que les propietàries van patir un procediment judicial amb llogaters per impagament "amb una brutalitat de mesos sense cobrar que es va allargar en el temps". Martí Gassiot, advocat i representant de la propietat, avisa, en declaracions a *Línia L'H*, que "hi ha un altre cas on la llogatera no paga el lloguer, però sí la hipoteca d'un pis de la qual n'és copropietària".

Sigui com sigui, i per tal de tractar de negociar de manera col·lectiva, els veïns han creat la plataforma Occident 14, que avisa que sis dels 20 pisos ja es lloguen per habitacions "per treure més diners". "Per què llogar per 900 euros al mes quan pots fer més habitacions i guanyar-ne 3.000 amb el *coliving*, habitatge compartit?", denuncien a les xarxes. El veïnat afectat també ha

constatat que els nous inquilins són sobretot estrangers que venen a fer turisme a Barcelona.

PISOS DIVIDITS EN HABITACIONS

També a les xarxes socials han publicat diversos anuncis del portal immobiliari Idealista on s'ofereixen lloguers d'habitacions per preus que oscil·len entre 500 i 700 euros mensuals. Una d'aquestes, reconvertida en un dormitori, era la meitat del menjador de l'antic pis de la Sandra, una de les veïnes que han marxat. "Després de vuit anys en què mai he deixat de pagar, el mes de novembre vaig rebre la notificació que el meu contracte finalitzava i ara em trobo que el meu antic pis està llogat per habitacions", comenta. "No em van donar cap opció a negociar-ne una renovació. Em van dir que la propietat volia recuperar el pis, sense cap explicació", lamenta.

Una altra de les veïnes de la plataforma i del bloc, la Marta, hi viu amb la seva família des de fa nou anys i actualment paguen 900

UNA MODALITAT SENSE REGULACIÓ DE PREUS

► El lloguer d'habitacions per temporades és una modalitat que, segons el Sindicat de Llogateres, no està contemplada legalment i esquiva la regulació de preus, aprovada al Parlament de Catalunya el 9 de setembre de 2020 i en vigor des del 16 de març d'enguany.

euros al mes. En el seu cas, les propietàries els han comunicat que el mes de maig hauran de deixar el pis. "Vam fer una petició de renovació de manera con-

jointa, com a plataforma veïnal, però ens responen que només tracten els casos de manera individual", comenta aquesta veïna, que de moment no vol marxar.

Amb tot, sis dels 20 pisos ja han estat reconvertits en "falsos lloguers turístics emmascarats com a lloguers de temporada, gestionats per l'empresa Smart Living", ratifica Vity, que conclou que "tot plegat són dinàmiques especulatives que contribueixen a la pujada de preus i a l'agreuement del fenomen de la gentrificació a l'Hospitalet i l'àrea metropolitana de Barcelona".

Gassiot, per la seva banda, critica el que titlla de polítiques de "limitacions, inseguretats jurídiques i imposicions" de les administracions, les quals, diu, "provoquen que es deixi de promoure habitatge de lloguer i compra i es tensi el mercat amb un clar perjudici per a la ciutadania".

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línial'H**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

Aquí es piula

Tuits en paper

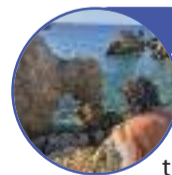
@AngelAguiloP

Aquests dies, com el 90% dels pares amb fills que juguen a futbol, he estat en un torneig de Setmana Santa. Estaria bé que els futbolistes professionals veiessin la influència que tenen en el comportament dels infants. Surten al camp resant, amb looks demencials, arriben al poliesportiu amb necessers sota el braç...

@CarlaVall

Surt a la llum qui va pagar la fiança perquè Dani Alves sortís de la presó. "La revista, coneguda al Brasil, fa grans reportatges de gent important del Brasil, però també a nivell internacional", ha afirmat la periodista, revelant que el mitjà li hauria donat aquest milió d'euros "a canvi d'un reportatge que s'estaria fent ja".

@alexsncimnt

Tanquem el mes de març amb una bona notícia: tongada de pluges a moltes comarques, amb acumulacions totals que superen els 40 o 50 l/m² a les capçaleres dels rius pirinencs! Un final perfecte per a un març plujós (molt plujós a alguns llocs) que ha marcat un bon gol a la sequera.

@perearagones

Les conclusions de l'informe sobre el referèndum d'independència de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern són clares: votar sobre la independència de Catalunya és possible en l'actual marc legislatiu i només és qüestió de voluntat política fer-ho realitat. Com l'amnistia.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Ajuntament

Tres mesos. Aquest és el temps que fa que el sistema de targetes moneder, del qual depenen moltes famílies per menjar, no funciona. El consistori diu que està en vies de resoldre-ho, però el temps passa i les famílies no poden esperar.

pàgina 8

Dani Flaco

Dani Flaco és una de les cares més conegudes i ambaixador de luxe de l'Hospitalet. Ara, el cantant ha estat nomenat pregoner de les Festes de Primavera, que arrencaran el 18 d'abril amb la lectura del seu pregó al balcó de l'Ajuntament

pàgina 8

Núria Espert

Núria Espert és un referent del món de la interpretació no només a Catalunya, sinó a Espanya i el món. L'actriu de Santa Eulàlia acaba de rebre el Premi Max d'Honor que entrega la Societat General d'Autors i Editors (SGAE).

pàgina 19

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 Denuncien "assetjament immobiliari" a Collblanc
- 2 Aprobat el polèmic pla urbanístic Biopol-Granvia de l'Hospitalet
- 3 El veïnat de Collblanc i la Torrassa denuncia la gestió de l'arbrat a la ciutat
- 4 Dos ferits greus en xocar amb una furgoneta mentre anaven en patinet
- 5 L'Hospitalet plora la mort de Francesc Codina, exregidor de Convergència

Safata d'entrada

Déjà-vu

per Francesc Reina

La *viè est ondoyante*, escriu Montaigne, una observació molt encertada contra el fanatisme, la incomprensió i el dogmatisme que, per èpoques, sembla augmentar: "L'home és sens dubte un tema meravellósament inútil, divers i ondulant". Vivim en una societat procliu a la consigna, on la veritat ja no és necessària per convèncer; qui parla bé sembla que té més raó, per això estem plens d'ensarronadors; hi ha molt pocs galliners i moltíssims galls que busquen, més que conversar, fer-nos canviar d'opinió. El llenguatge és la moneda més devaluada, representa un marc relatiu, dubtós i discutible.

Tot i així, prendre decisions és una prerrogativa exclusivament humana. Robert Sapolsky comenta que cada dia estem decidint sobre circumstàncies que no sempre estan a les nostres mans. El neurobiòleg parla de determinisme, d'una llarga cadena on cada moment és el resultat d'una experiència anterior. No hi ha res que succeeixi sense una explicació. Tota mena d'aspectes influeixen en el nostre comportament. Som el resultat d'allò que no podem dirigir, per molt de talent i esforç que es tingui.

Però treballar i investigar en el camp social no és una ingenuïtat, no interfereix en l'anàlisi per col·locar les coses al seu lloc. Caldrà acceptar que algunes persones són tractades molt millor que la mitjana, igual que altres reben una atenció molt pitjor per qüestions sobre les quals no tenen cap domini. Gran part de la humanitat no té la mateixa sort i encara que no

és culpa seva, restar mancats d'habilitats no sembla ser una explicació convincent.

Sabem prou per entendre que les vides de certes poblacions menys afortunades mereixen ser visibles i que el principal determinant d'un baix estatus té a veure amb un context cultural ple d'insuficiències que provoca *handicaps* cognitius, inseguretat emocional, fragilitat educativa i baix capital relacional, com apuntava Bordieu. Patir necessitats divideix la població en dos, amb tots els seus matisos; després hi ha els que fluctuen depenent de canvis a favor o en contra i, finalment, els superbs, rics i poderosos que consideren els seus mèrits resultat del propi esforç i dedicació. Les capes desfavorides no limiten la seva existència a una qüestió exclusiva d'accés a béns materials, no es tracta només de desigualtat sinó de la manera com es mira per comprendre-la.

No és gens fàcil escriure sobre persones que no coneixem, no és fàcil fer relats de supervivència encara que, aparentment, parlem la mateixa llengua. Hi ha massa turistes de la caritat que es compadeixen de les desgràcies dels pobres i se'n van a dormir amb el cor ben ample, explica el director de cinema Mateo Garrone. Les històries han de trobar el seu moment,

l'important és narrar-les des de la humilitat, sense intrusismes. Reconstruir viatges és una manera d'humanitzar el relat, posar-li cara a fets que generalment només es coneixen per xifres. Darrere de cada narració hi ha una família, un desig, un seguit de somnis, i és important fer-ho palès mostrant el que habitualment està amagat.

Però hem de vigilar de no convertir la desgràcia en un espectacle, el dolor no ha de ser argument per a una bonica biografia o un magnífic projecte. Per configurar un discurs convincent és important encertar en allò que creiem que és bo: cultivar actituds de compromís amb els reptes cívics. No ens havíem fet mai tants petons, escrivim les millors poesies alhora que segueixen les morts injustes, discriminacions per gènere, ètnia, racialització, edat, ubicació geogràfica, deslocalització... Som una espècie plena de contrastos.

També anomenada paramnèsia, el *déjà-vu* tracta de la sensació d'haver viscut una situació amb anterioritat sense que això, necessàriament hagi passat. Són errors inofensius en la percepció de la memòria. Distraccions del cervell. L'experiència del *déjà-vu* es dona més sovint entre persones amb millor nivell socioeconòmic i educacional.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LaMona

@mhistoriacat: La Mona és una de les tradicions més populars i arrelades de Pasqua, però té un significat incert. És una tradició del segle XV que es remunta a l'època romana.

#VisibilitatTrans

@BelOlid: El 31 de març és el dia de la visibilitat trans. La gent còmoda amb el gènere en què ha crescut decidí el preu que hem de pagar per fer-nos visibles.

#Lavapiés

@JkbRivero: La brutal agressió policial gravada per un veí a dos joves africans a Lavapiés ha passat desapercibuda. Si no són futbolistes, el racisme no interessa.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Es dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminisme liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matissar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobilitista: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empenya, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Quaranta anys després que es cometés un assassinat a Oregon, als Estats Units, s'ha resolt el cas i s'ha descobert el responsable dels fets. Ha estat gràcies a un xiclet que va llançar, a través del qual s'ha analitzat el seu ADN.

Mai una compra a la plataforma de roba Shein havia estat tan sorprenent. Una clienta nord-americana, en rebre el paquet, va trobar un flascó de sang i una llauna de mongetes. L'empresa de transports l'hauria manipulat.

Un jove *tiktoker* s'ha fet famós per no rentar-se els cabells. En concret, fa gairebé 600 dies que no fa servir xampú i el seu objectiu és arribar fins als 1.000 dies. Esperem que no es converteixi en una nova tendència.

La Setmana Santa sempre deixa imatges per al record. A Bilbao, es van oblidar de tallar el trànsit i una processó va passar entremig de cotxes i autobusos. Els mateixos nazarens havien d'anar aturant els vehicles.

Alex Recolons/ACN

LA FOTO

La lupa

Un altre colós en flames

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: ACN/Generalitat Valenciana

La tragèdia de València del 22 de febrer passat ens porta a la memòria les imatges recents de l'incendi de la Torre Grenfell, a Londres, l'any 2017. És sorprenent l'enorme similitud entre tots dos, tant per la rapidesa amb què es va expandir el foc com pels materials que recobrien la façana, gairebé idèntics, així com per l'origen de tots dos, que pel que sembla va ser un curtcircuit en un frigorífic en el cas de Londres i, encara que en un inici es va pensar que al de València podia haver estat en un tendal exterior, sembla que també va ser en una nevera. Macabra coincidència.

Com de costum, les presses per informar i les ganes de convertir-ho tot en un espectacle van donar com a resultat algunes escenes que ens podien haver estalviat. Moguts per la notícia de tenir un altre colós en flames, consagrats caps d'informatius d'algunes cadenes es van traslladar personalment al lloc dels fets per descriure amb luxe de detalls l'olor de cremat de l'edifici.

Mentrestant, donaven per conclòs que el responsable de la ràpida propagació del foc era el poliuretà, l'aïllament tèrmic a la cambra exterior de l'edifici, quan finalment es va descobrir que en realitat no era així, ja que es tractava de llana de roca, que és incombustible, tal com ja es veia a les imatges en directe.

Però de tota aquesta precipitació, el que probablement va cridar més l'atenció va ser la rapidesa amb la qual es va estendre la conclusió que els promotors s'havien estalviat costos en la construcció, cosa que induïa a pensar que aquest va ser el veritable origen de l'incendi: la cobdícia dels promotors. En to de denúncia, en algunes cadenes de televisió es van arribar a emetre els vídeos de la promoció de la venda dels habitatges, on s'assegurava que es farien servir materials d'alta qualitat, insinuant que finalment no va ser així.

Aquesta és una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula *El colós en flames*, del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman, en el paper d'arquitecte de la torre, veient la irremeiable progressió de l'incendi esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres, acusant-lo d'haver reduït costos a base d'estalviar qualitat a la instal·lació elèctrica i al sistema d'extinció d'incendis.

Avui sabem que el bloc del barri del Campanar de València va cremar per una confluència de factors que poc van tenir a veure amb l'abaratiment de costos. La façana era una

solució cara en comparació amb altres de convencionals, potser amb la voluntat de donar-li un aire sofisticat, més propi d'unes oficines o d'un complex turístic. Però no va ser fins a l'incendi de Londres del 2017 que es va descobrir que l'emparedat d'alumini i plàstic que recobria l'exterior, ajudat per la cambra d'aire de l'edifici sense interrupcions, propaga el foc amb rapidesa. Es va descobrir, a més, que, al contrari del que passa en un incendi normal, en aquest cas s'estén en dues direccions, cap amunt, però també cap avall, perquè el material es fon en gotes inflamables que propaguen el foc a les plantes inferiors i dificulten l'accés dels Bombers.

Avui és una solució prohibida, però quan es va construir l'edifici de València no es tenia aquesta certesa. De fet, el jutjat que porta l'assumpte per investigar possibles negligències ha sobresegut el cas recentment perquè no hi ha trobat indicis de delictes.

D'altra banda, hem sabut que el bloc tenia una instal·lació d'extinció d'incendis adequada, amb una columna seca, una canonada vertical buida on els Bombers connecten l'aigua per alimentar tots els replans i facilitar-ne l'apagada. Per desgràcia, ni tan sols aquestes mesures de seguretat van funcionar als habitatges de València, atesa la rapidesa de l'avenç de les flames, avivades pel fort vent aquell dia fatídic.

L'experiència de Londres va canviar la normativa a gairebé tots els països i aquí es va modificar el 2019, però això no impedeix que encara hi hagi alguns edificis construïts així.

La història ens demostra que, de tant en tant, els incendis tenen lloc. Alguns, en el passat, van arrasar ciutats senceres: Chicago, Tòquio, Londres o París. Qui podia imaginar-se que una catedral com Notre Dame, majoritàriament construïda en pedra, cremaria d'aquella manera fa només cinc anys? Alguns escenaris s'intenten preveure i la tecnologia ens ajuda a simular la realitat amb assajos de foc i proves de resistència. Tot i això, no totes les circumstàncies d'un incendi real són reproduïbles en una prova i de vegades es regula després d'un accident com el de València. La veritat és que la d'incendis és la normativa més estricta de les que hi ha a la construcció, i no és lògic pensar que sigui una cosa que professionals responsables se saltin a la torera.

Als tècnics ens toca pensar més enllà de les regulacions, intentant imaginar errors de la pròpia llei per avançar-nos i evitar desgràcies com aquesta.

I als mitjans de comunicació els correspon informar de manera responsable en unes circumstàncies tan delicades, amb pèrdues de vides humanes, evitant un espectacle digne d'una pel·lícula de Hollywood.

“

És una acusació recurrent:

els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació.

Una escena que apareix precisament a la pel·lícula

'El colós en flames', del 1974, de John

Guillermin, on un enutjat

Paul Newman esclata en retrets i crits contra

el promotor de les obres

”

Flaixos

@Beckss76: Ja tenim aquí el debat de cada any quan hi ha canvi d'horari. Doncs a mi que voleu que us digui, m'encanta l'horari d'estiu.

@SBennassar: Això que els partits hagin d'aconseguir avals per presentar-se a les eleccions és un frau a la democràcia de primer nivell.

@ericsantmarti: En una retenció podeu tenir dues actituds. La del nostre cotxe, tots callats, i la del cotxe del costat, un grup de noies cantant. Sigueu com elles.

Queixes | Volen millores salarials a la biblioteca Tecla Sala

Els tècnics auxiliars de la biblioteca Tecla Sala, la central de la ciutat, es queixen de les condicions laborals i reclamen un augment de sou. "Som els més mal pagats de la xarxa de biblioteques", lamenten. Des del consistori asseguren que hi estan a sobre per buscar solucions.

La ciutat paeix amb serenitat la llum verda al pla Biopol-Granvia

» El Govern aprova de manera definitiva el polèmic pla urbanístic
» Els comuns són els únics al Ple que continuen rebutjant el projecte

URBANISME ▶ En un passat no tan llunyà, parlar del pla director urbanístic (PDU) Biopol-Granvia, o de la seva versió anterior -tombada dos cops als tribunals per recursos presentats per partits de l'oposició- era obrir la caixa dels trons als plens. L'alçada dels edificis, l'elevat nombre d'aquests o la protecció d'espais com Cal Trabal, entre altres, generaven gran controvèrsia i protagonitzaven encesos enfrontaments polítics en una ciutat assetjada per la massificació urbanística. Al carrer, en paral·lel, l'encarregada de portar la veu cantant en l'oposició al projecte urbanístic era -i és- No Més Blocs, que compta amb les simpaties de bona part del teixit associatiu.

Amb tot, el pla urbanístic va ser aprovat de manera definitiva i sense gaires escarafalls per la Generalitat el 4 d'abril, un nou pas que deixa via lliure a un projecte que pretén actuar sobre el 10% del terme municipal. "És una bona notícia", va comentar la mateixa alcaldessa, Núria Marín, poc després que el departament de Territori fes pública l'aprovació. "És un pas clau per convertir la ciutat en la capital de la biomedicina del sud d'Europa", va afegir.

I és que en aquest tema, a diferència d'altres, Ajuntament i Generalitat van de bracet. Els dos socis, que formen part del Consorci per a la reforma de la Gran Via, reivindiquen que el PDU Biopol-Granvia soterrarà aquesta carretera -una demanda històrica del veïnat-, millorarà l'accés al riu, posarà les bases per generar un pol de recerca biomèdica punter i protegirà Cal

Camps de conreu a Cal Trabal. Foto: Grup Patrimoni

Trabal com a espai agrícola. La notícia de l'aprovació -en el que és un canvi substancial respecte d'aquest passat en el qual qualsevol informació sobre el PDU era sinònim d'agra batussa- ha estat rebuda amb optimisme, en termes generals, pels partits de l'oposició. ERC i PP directament celebren la llum verda i l'impuls al pol biomèdic, i reivindiquen que el nou text del PDU recull les seves reivindicacions en matèria de volumetria, protecció de zones verdes i de les masies de la zona i preservació de Cal Trabal.

MENYS EDIFICIS

Els republicans, molt bel·ligerants en el passat amb tot allò relacionat amb el PDU, recorden ara que aquest nou projecte, sorgit de les cendres de l'anterior i d'un modest procés participatiu -que va punxar- rebaixa l'edificabilitat en més de 70.000 metres quadrats i redueix la volumetria dels blocs, previstos inicialment de 23 plantes i que ara només podran ser de vuit pisos i planta baixa. Això sí, tant ERC com el PP aprofiten per atacar l'alcaldessa, Núria Marín. "El projecte és una esmena a la totalitat del docu-

ment que va presentar el PSC fa 10 anys", resumeix la portaveu popular, Sonia Esplugas. Qui també puja al carro de les crítiques és Vox, que malgrat mostrar ple suport a l'essència del PDU lamenta que, per culpa de Marín, la ciutat "ha perdut set anys", en referència a l'anterior projecte anul·lat als tribunals. A més, Vox critica el model de ciutat del PSC, que basa tota la transformació econòmica entorn de la Gran Via i "deixa abandonats" els barris del nord. L'únic partit de l'oposició crític amb el projecte és LH En Comú Podem, des d'on han expressat en un comunicat el seu rebuig frontal al pla, el qual titllen "d'especulatiu", tot i reconèixer que és "menys agressiu" que l'anterior text. En aquest sentit, consideren que el clúster biomèdic és "una excusa", ja que el pla "només dedica un petit percentatge de sòl a aquesta funció".

Qui ja ha avisat que farà tot el que pugui per tornar a tombar el projecte és la plataforma No Més Blocs, que diumenge 7 d'abril va fer una fideuada solidària per recaptar fons per al contenciós administratiu que pretén presentar contra el pla urbanístic.

Tres mesos sense targetes moneder a l'Hospitalet

SOCIETAT ▶ Un problema en el canvi del model va deixar fora de servei el sistema de targetes moneder, de les quals depenen moltes famílies de la ciutat per poder comprar aliments. Al febrer la tinent d'alcaldia de Drets Socials, Laura García, va explicar que resoldrien aquell mateix mes el problema, però el sistema encara continua aturat.

Això ha comportat crítiques de l'oposició. En concret, el mateix mes de febrer el PP va portar una moció al Ple per exigir a l'Ajuntament que assegurés la

recàrrega de les targetes. Per la seva banda, el portaveu d'ERC, Jaume Graells, ha acusat el govern municipal directament "d'incompetència" i de "manca de sensibilitat social" per no haver resolt amb celeritat aquest contratemps.

Fonts municipals, tanmateix, expliquen que el govern hi ha estat treballant les darreres setmanes i que no ho ha pogut resoldre abans perquè estaven pendents d'una unificació de criteris entre el govern de l'Estat, la Creu Roja i la Generalitat.

Dani Flaco serà el pregoner de les Festes de Primavera

El cantant de l'Hospitalet, Dani Flaco. Foto: X (@DaniFlaco_)

TRADICIÓ ▶ La ciutat escalfa motors per celebrar una nova edició de les Festes de Primavera, del 18 al 21 d'abril. I l'encarregat de donar el tret de sortida a les festivitats serà el cantautor hospitalenc Dani Flaco, que en serà el pregoner. La lectura del pregó tindrà lloc el dijous 18 d'abril des del balcó de l'Ajuntament, a partir de les vuit.

El cartell de les festes, per altra banda, és obra de Javier Ribas, un estudiant de l'Escola d'Art i Superior de Disseny Serra i Abella, i mostra un coet

amb una rosa que li fa de metxa, un missatge que barreja energia i tradició mediterrània.

Amb tot, enguany s'intentarà arribar a tots els llocs possibles de la ciutat en unes celebracions que tenen l'etiqueta de ser més aviat les festes del Centre. De fet, des de l'oposició s'ha demanat en més d'una ocasió que les activitats no quedin tan recloses als barris centrals del municipi, o que els concerts de la Farga siguin gratuïts, tal com va demanar el PP al Ple del gener, en una moció que va rebutjar el PSC.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

L'ampliació de l'oferta pública a les escoles bressol es fa esperar

F. J. Rodríguez
L'HOSPITALET

Les famílies de cinc escoles bressol de la ciutat estan fartes i s'han unit per fer força i reclamar al govern municipal que compleixi amb la promesa electoral de municipalitzar-les, és a dir, integrar-les a la xarxa pública. Fer aquest pas significa pagar menys diners al mes i l'ampliació de la ja per si mateixa escassa oferta pública a la ciutat.

Dimarts 3 d'abril va tenir lloc una reunió entre el tinent d'alcaldia d'Educació, David Quirós, i representants de les famílies, per abordar aquesta qüestió. Les conclusions d'aquella reunió, com sol passar, divergeixen, entre la sensació que tenen les famílies, que creuen que tot "continua igual", i les expectatives del consistori, des d'on asseguren que hi estan a sobre.

La municipalització de les escoles bressol Patufet, Garabatos, Nova Fortuny, Estel Blau i la Gua Gua és un procés al qual l'Ajuntament es va comprometre el 2016 a través del Pacte Local per l'Educació. Fa un any i escaig, Quirós va anunciar que

Marín i Quirós durant la inauguració del curs 2022/2023. Foto: Ajuntament

s'estava treballant en aquest sentit, mentre que la mateixa alcaldessa, Núria Marín, va dir en el seu moment que el curs 2024/2025 les cinc escoles bressol citades ja formarien part de la xarxa pública de la ciutat.

Tanmateix, les famílies indiquen que el gener va ser el mateix Quirós qui els va comunicar que el pròxim curs encara no estaria enllestida la municipalització. Fonts de les famílies indiquen que el polític els hauria emplaçat per al curs 2025/2026, però fonts municipals consultades per *Línia L'H* eviten donar dades, segurament per no tornar-se a enganxar els dits.

Mentrestant, les famílies esperen amb neguit. Aquest és el cas de Xavi Alonso, pare de l'es-

cola Nova Fortuny que recorda que van demanar plaça al centre "amb l'esperança i la necessitat de la gratuïtat de l'escola infantil". I és que, entre tot plegat, paguen cada mes prop de 500 euros. A més, Alonso avisa que la tardança a municipalitzar provoca que les famílies vulguin treure els seus fills de les escoles, fet que, de retruc, podria arribar a suposar el tancament de línies per manca d'alumnes.

"FEIXUC I COMPLICAT"

Des de l'Ajuntament indiquen que estan en converses amb la Generalitat per agilitzar un procés de municipalització que descriuen com a "feixuc i complicat" i que treballen per fer-ho realitat "al més aviat possible".

Rècord històric d'alumnes a les cites més literàries

CULTURA ▶ Prop de 300 alumnes van participar el 21 de març en la vuitena edició de les First Literary Dates, una iniciativa que impulsa Rosalía Delgado, una docent vinculada a l'Hospitalet que exerceix com a professora de llengua i literatura castellana a l'institut Vázquez Montalbán de Sant Adrià de Besòs. De fet, després d'anys de celebrar-se a l'Hospitalet i Barcelona, aquesta trobada literària s'ha organitzat enguany a la ciutat adriana, on ha assolit un rècord històric de participació. "Vam acabar eufòrics", reconeix a *Línia L'H* la mateixa professora.

FEINA INGENT

I és que coordinar-se entre les escoles d'arreu de Catalunya que hi van portar alumnes és una tasca ingent, per no parlar del repte d'organitzar una activitat amb

300 adolescents que es donen cita en un mateix espai. "D'entrada espanta una mica, però després va fluir", destaca Delgado, que remarca la "implicació" del professorat i els joves.

Els estudiants es van reunir en una vintena de taules on van comentar les lectures que havien anat fent al llarg del curs. Ho van fer en un ambient distès, mentre prenien un berenar preparat per alumnes hospitalencs del Llindar. "Tot queda entre estudiants", defensa la docent.

En aquest sentit, Delgado reivindica activitats com aquesta i convida a uns altres docents perquè en facin de similars. Aquesta, defensa, és una bona manera de demostrar que "no tot és negatiu en l'educació". "Sempre hi ha reptes, això és el que defineix el sistema educatiu", comenta Delgado.

Una imatge de les First Literary Dates d'enguany. Foto: Biblioteca Sant Adrià

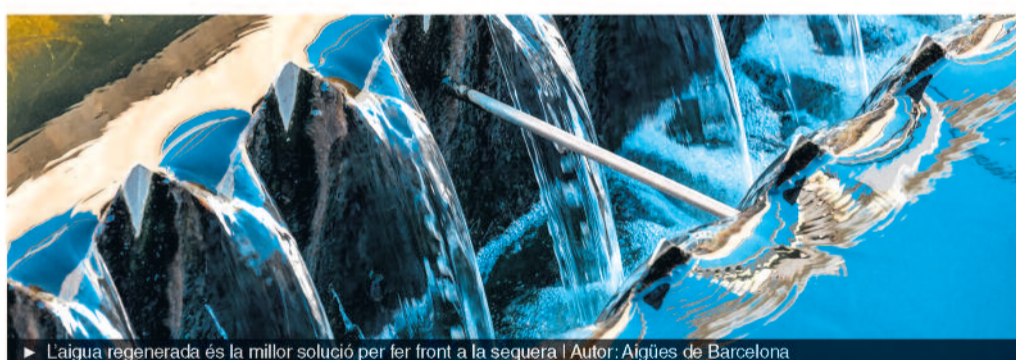
Aigua regenerada per fer front a la sequera

L'aigua regenerada és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana de Barcelona més resilient davant l'escassetat hídrica

El planeta no pot esperar. El canvi climàtic es manifesta a través de l'aigua i n'altera el cicle natural. Les onades de calor, les inundacions, els episodis de sequera o l'augment del nivell del mar s'intensifiquen com a signes d'una crisi climàtica que ha esdevingut el repte més gran de la humanitat en el segle XXI.

Enguany, en el Dia Mundial de l'Aigua, sota el lema "Aigua per la pau", les Nacions Unides reforcen la necessitat de preservar un recurs a favor de la pau i garantir un futur pròsper i estable. En aquest sentit, més de 2.200 milions de persones encara no tenen accés a una aigua potable gestionada de manera segura, i aproximadament la meitat de la població mundial pateix un episodi greu d'escassetat d'aigua almenys una part de l'any.

A Catalunya, ens trobem en una situació d'emergència a causa de la manca de pluges dels tres darrers anys. Els embassaments de les conques internes es troben per sota del 15%, límit establert per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per activar l'estat d'emergència en què ens trobem immersos des de l'1 de febrer. Aquesta sequera no és una crisi puntual. L'ACA estima que el déficit hídric de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per a l'any 2027 serà de 130 hectòmetres cúbics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

▶ L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera | Autor: Aigües de Barcelona

bics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

Ús d'aigua regenerada, la millor solució davant la sequera

Per fer front a aquesta situació, Aigües de Barcelona porta temps adaptant la seva operativa diària, des de la transformació de les seves instal·lacions fins a l'aposta per recursos hídrics alternatius com l'aigua regenerada, per garantir el subministrament d'aigua en qualsevol circumstància. Es tracta de l'aigua procedent de la xarxa de sanejament que, un cop depurada, rep un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar en diversos usos, seguint un model d'economia circular.

El 2023 Aigües de Barcelona va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada, xifra que equival a l'aigua que consumeix durant un

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

any al voltant d'un milió i mig de persones. Estendre aquesta regeneració és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana més resilient davant l'escassetat hídrica, una solució que té un cost energètic fins a tres vegades inferior al de dessalinitzar l'aigua i que genera una petjada de carboni de pràcticament la meitat que la de l'aigua dessalinitzada.

Actualment, la companyia impulsa fins a 1.500 litres d'aigua per segon des de l'Estació Regeneradora d'Aigua de la depuradora del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat fins a un punt, situat a Molins de Rei, on s'afegeix

al cabal del riu en condició d'aigua prepotable. Vuit quilòmetres curs avall, aquesta aigua arriba al punt de captació de l'estació potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí, i es toma a tractar i potabilitzar per enviar-la posteriorment a les llars metropolitaniques. Donar una nova vida a l'aigua seguint un model circular és clau per garantir el subministrament a l'àrea metropolitana.

Per disposar de més recursos hídrics, la companyia aposta per reproduir aquest model a la conca del Besòs a través d'un projecte que té l'aval de la Generalitat, l'ACA i l'AMB. Sota el paraigua dels fons Next Generation de la UE, el projecte està valorat en uns 1.500 milions d'euros. Aquesta inversió permetria deixar de dependre de l'aigua de pluja i garantir la resiliència hídrica dels 5 milions

d'habitants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Obres d'emergència per la sequera

A la zona del Besòs, la companyia ha finalitzat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal com a recurs per a l'abastament. També planteja ampliar les seves instal·lacions per aprofitar l'aigua directament des de la capçalera del Rec i també del riu, juntament amb la construcció de nous pous, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable procedent de l'ETAP per abastar la xarxa de subministrament. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total actual a la regió metropolitana.

A més, amb l'objectiu de dotar de més resiliència i robustesa el sistema de tractament de l'ETAP de Sant Joan Despí, la companyia ha posat en marxa una instal·lació per connectar directament l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu. Aquesta actuació permet separar totalment l'aigua d'origen superficial de la d'origen subterrani en el procés de tractament de la planta, reservant les etapes d'ultrafiltració i osmosi inversa per al tractament de l'aigua del riu, i la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu per a l'aigua d'origen subterrani.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 Ayuda en Acción

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cendis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarad, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES
Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME
Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?
El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

FESTES DE PRIMAVERA L'HOSPITALET

DEL 18 ——— 21 i 23
D'ABRIL
2024

Ajuntament de L'Hospitalet

VINE A
PETAR-HO!

Consulta la programació:
www.l-h.cat/festesdeprimavera
#PrimaveraLH

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir rails i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de rails i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integrant de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integrant de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Apuntalats i desesperats

» El veïnat dels blocs Ciutat Comtal fa anys que espera la reparació dels danys als edificis
 » L'Ajuntament assegura que exploren solucions econòmiques per a completar les rehabilitacions

Roger Jiménez
SANT JOSEP

Una fuga d'aigua en un pis de la primera planta dels Blocs de Ciutat Comtal, al barri de Sant Josep, va revelar greus deficiències en l'estructura d'aquests edificis, construïts l'any 1957. Aleshores, el mes de juliol de 2020, van haver de col·locar puntals i allà es van quedar per a desesperació dels veïns, que demanen que l'Ajuntament pagui una part de les obres de rehabilitació.

El març de 2022 es feia pública la denúncia veïnal sobre l'estat dels blocs, quan ja tenien els pisos apuntalats amb suports de ferro i feia més d'un any que esperaven una solució definitiva als defectes de construcció dels seus pisos.

Un informe de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)

va concloure que els quatre edificis analitzats presentaven "lesions estructurals" per la baixa qualitat dels materials que es van fer servir en la construcció, com ara ciment aluminós o portland i totxana, però descartava un perill imminent d'esfondrament. Tot i això, un despreniment al vestíbul del número 11 de Ciutat Comtal va provocar la marxa dels veïns de l'esmentat edifici, explica Mònica Domínguez, portaveu de l'Agrupació de Veïns dels Blocs Ciutat Comtal, plataforma creada per tractar de resoldre el problema.

COSTOS INASSUMIBLES

A banda de les incomoditats de convida amb els puntals, els habitants dels blocs han de fer front al pagament del lloguer dels puntals. Domínguez assegura que els 50.000 euros que costen les obres són inassumibles per a un veïnat format en la

Vista parcial dels apuntalaments del vestíbul del número 7 del carrer de Sant Eugeni. Foto: Línia L'H

seva major part per pensionistes o treballadors amb sous modestos. Tot i que altres vestíbuls com el del número 11 de Ciutat Comtal ja han estat reparats, encara resten pendents les millores de la resta dels edificis afectats, apunta la portaveu veïnal. "Actualment, paguem una der-

rama mensual de 355 euros. Vam demanar una subvenció a l'Ajuntament, però ens va posar com a condició fer obres de millora de l'eficiència energètica, que fa pujar més del doble el cost final", denuncia.

L'Ajuntament, per la seva banda, diu que facilita tota la in-

formació que les comunitats de veïns puguin requerir per tal d'acollir-se a les subvencions gestionades pel Consorci Metropolità de l'Habitatge per a la rehabilitació energètica dels edificis, on es poden incloure totes les actuacions derivades de reparacions de patologies.

Orgull
 la publicació de reflexió LGTBI+

El consistori ha inaugurat dues àrees per a gossos a Santa Eulàlia i a Bellvitge. Al barri ho ha fet a la confluència dels carrers Muns i Uva, i té una superfície de 350 metres quadrats. Són àrees delimitades per una tanca i amb bosses per recollir els excrements dels animals.

L'associació de veïns torna a reclamar el poliesportiu

REIVINDICACIÓ ▶ Fa quatre anys i mig que els veïns van dir que volien el poliesportiu del barri al Gasòmetre i no al parc de l'Alhambra. Ho van decidir en una consulta que va organitzar el mateix Ajuntament i que va deixar una clara majoria -el 61% dels vots- a favor de construir el pavelló on s'havia promès anys enrere que s'hi faria, al Gasòmetre, i no al parc de l'Alhambra, on havia plantejat Núria Marín.

Aquella consulta, tanmateix, no era vinculant i, de moment, el projecte per aixecar un poliesportiu al barri continua caput. Per tot plegat, l'Associació de Veïns Som Santa Eulàlia ha tornat a la càrrega per reclamar un equipament que fa tres dècades que esperen. Ho van fer a principis de l'abril, amb la col·locació d'una pancarta a la tanca de les actuals pistes del Gasòmetre. Un cartell que, així i tot, va ser retirat dies més tard pel personal

Primera pancarta que va penjar l'associació de veïns. Foto: Som Santa Eulàlia

de les pistes, segons expliquen des de l'entitat, que es mostra decidida a tornar a penjar la pancarta en un altre lloc.

En una entrevista del novembre a *LH Digital*, el president de l'associació, Cristóbal Ortega, va lamentar que s'havia "malbaratat" tot un mandat i que no hi havia cap avenç. Gairebé mig any més tard, la situació no ha canviat i el veïnat es desespera.

De fet, la construcció de l'equipament esportiu en aquesta ubicació està afectada per la presentació d'un recurs contenciós administratiu per part d'un grup de veïns del Gasòmetre que s'oposen al pavelló, ja que el projecte del consistori -diferent del primer que es va presentar el 2005- preveu una alçada més gran de l'edifici, cosa que no agrada a aquest grup de veïns.

Espert durant la roda de premsa a Madrid. Foto: Oriol Bosch/ACN

L'actriu del barri Núria Espert rep el Premi Max d'Honor

CULTURA ▶ L'actriu nascuda a Santa Eulàlia Núria Espert acaba de ser guardonada amb el Premi Max d'Honor 2024 que atorga la Societat General d'Autors i Editors (SGAE). En declaracions en una trobada amb mitjans de comunicació a Madrid a mitjans del març, l'hospitalença va agrair el guardó, el qual, considera, té "un prestigi enorme". A més, Espert va assenyalar que el premi li ha arri-

bat en un moment en el qual està fent un "treball diferent". En aquesta línia, va indicar que el que la fa diferent d'uns altres artistes és que ha tingut "sort", va dir, però també pel fet que és "molt treballadora".

A més, coincidint amb el Premi Max d'Honor, Espert va recordar que també li acaben de donar el Doctorat Honoris Causa de la Universitat Royal Speech & Drama de Londres.

Tribunals | Investigat l'expresident de la 'Uni' Bellvitge

L'expresident de la UD Unificación Bellvitge, Ángel Moya, va declarar el 3 d'abril al jutjat d'instrucció 1 de l'Hospitalet. Arran de la denúncia presentada pel soci Juan Noves, s'investiguen presumptes delictes de malversació i altres irregularitats.

Bellvitge | El Gornal

Denuncien "assentaments il·legals" a la zona esportiva

INCIVISME ▶ L'Associació de Veïns Independent de Bellvitge (AVVIB) ha denunciat a *Línia L'H* la inseguretat que provoca entre els veïns la presència d'una sèrie "d'assentaments il·legals" a la zona esportiva, al voltant del lloc on s'ubica temporalment el Cirque du Soleil.

Segons el veïnat que s'ha posat en contacte amb l'AVVIB, "una trentena de persones s'han instal·lat permanentment i il·legalment" a l'espai situat entre el poliesportiu Municipal de Bellvitge-Sergio Manzano, els terrenys habilitats per a la pràctica de futbol, beisbol, rugbi i altres esports i, aquestes setmanes, les carpes de l'esmentat circ.

Restes i residus de l'acampada, segons la denúncia veïnal. Foto: AVVIB

INDEFENSÍO I DEGRADACIÓ La Guàrdia Urbana els ha dit que "no poden fer res perquè es tracta de persones sense sostre i és competència de Serveis Socials". Paco Rodríguez, membre de l'AVVIB, no ho accepta perquè diu que "es tracta d'un grup

de gent que, entre altres actes incívics, han robat als comerços i als veïns del barri". "Dormen en matalassos a terra, fan les seves necessitats allà mateix, practiquen sexe a plena llum del dia i fins i tot han perseguit menors", afegix. L'AVVIB s'ha posat en

contacte amb l'Ajuntament i ha iniciat una campanya de recollida de signatures. Amb tot, cal dir que aquesta zona del barri està molt degradada, amb brutícia acumulada des de fa anys i sense enllumenat a les nits.

Alumnes per la igualtat un 8M. Foto: Plataforma contra les Violències de Gènere

Exposició de joves per la igualtat de gènere a Bellvitge

IGUALTAT ▶ L'alumnat de la Xarxa Activa del Jovent per la Igualtat de Gènere (XAJI) de l'Institut Bellvitge ha instal·lat l'exposició *Entre mans* al Centre Cultural Bellvitge-Gornal.

La mostra, que han realitzat amb la col·laboració dels alumnes de l'Institut de Masquefa, s'emmarcava dins les activitats de celebració del Dia Internacional de la Dona, celebrat el passat 8 de març.

Amb aquesta acció, els alumnes de l'institut pretenen donar-

se a conèixer al barri i continuar establint xarxes amb altres centres públics per continuar treballant diversos projectes relacionats amb la promoció de la igualtat de gènere.

Les i els alumnes de la XAJI treballen la prevenció de les violències de gènere en el marc de l'aprenentatge cooperatiu. Amb tot, la xarxa impulsa la promoció de la igualtat de gènere, la detecció de relacions abusives en l'entorn educatiu i la transformació social.

El programa 'Dones en rodes' ha rebut el premi Bicimpuls per l'ús de la bicicleta com a eina d'inclusió social. La iniciativa de l'escola Joaquim Ruyra de les Planes consisteix a ensenyar a anar en bicicleta a dones com a forma d'empoderament.

La soledat també afecta el jovent

» L'aïllament no desitjat impacta sobre cada cop més joves als barris de l'àrea metropolitana
» Les vivències de sis nois i noies de la Florida nodreixen una mostra del tema: "És una realitat habitual"

CULTURA ▶ El 14 de març, el Centre Cultural La Bòbila va inaugurar la mostra *Transitant soledats*, que es podrà visitar fins al 15 d'abril. Es tracta del resultat d'un procés creatiu que han realitzat sis joves d'entre 17 i 30 anys del barri de la Florida.

UN PROCÉS ENRIQUIDOR

Durant tres mesos, Banessa, Chaimae, Katherin, Elisabet, Keyra i Maria Paula han experimentat i tractat la problemàtica de la soledat no desitjada a través de les seves pròpies vivències, a partir d'un procés basat en les experiències personals de les participants.

El projecte s'ha portat a terme a l'Espai Kukut en el marc del programa 'Ocell de foc' i ha estat ideat per Joana Calsamiglia, artista tèxtil i facilitadora de grups i processos comunitaris, i

Verónica Ramilo, fotògrafa i treballadora social. "La intenció del treball ha estat implicar als joves en projectes socioculturals comuns", comenta Laura Usach, directora i educadora de l'Espai Kukut. "Volíem que els joves també parlessin de la soledat, ja que sovint associem aquest problema únicament amb persones grans", afegeix Usach, que reivindica "la necessitat d'explorar la manera d'iniciar converses significatives sobre aquests temes amb el jovent de la nostra ciutat".

JOVENT I SOLEDAT

"A partir de l'ús i la barreja de la fotografia i l'art tèxtil com a mitjà d'intervenció comunitària, aquesta experiència pilot ha donat com a resultat cinc tapissos i un procés de reflexió i aprenentatge molt beneficiós i enri-

Una de les creacions de la mostra exhibida aquest mes al Centre Cultural La Bòbila. Foto: Espai Kukut

quidor per a les participants", apunta la directora de l'Espai Kukut. "La mostra reflecteix una realitat cada cop més habitual en el nostre entorn, especialment entre les persones joves, i amb aquest procés de treball creatiu

volem explorar la problemàtica de la soledat entre la joventut que la viu i expressa en primera persona com una dificultat", explica Usach.

El projecte forma part del Pla de Regeneració Urbana Inte-

gral de les Planes-Blocs Florida, que pretén destinar recursos econòmics i humans en aquests barris per tal d'elaborar una diagnosi i un pla d'actuació educatiu, social, laboral, mediambiental, cultural i urbanístic.

Queixes | Mig any sense escales mecàniques

L'humorista i veí del barri de la Torrassa, Txabi Franquesa, ha denunciat a les xarxes socials l'avaria de les escales mecàniques del carrer de Graner, que no funcionen des del fa molt de temps. Es tracta d'un carrer amb un pendent pronunciat.

Collblanc | La Torrassa

Els paradistes del mercat insisteixen en la reforma

EQUIPAMENTS ▶ El 15 de desembre, l'Ajuntament va informar els paradistes del mercat de Collblanc que les esperades obres de millora s'ajornaven. Dos mesos més tard, al Ple del mes de febrer, la regidora i portaveu del PP, Sonia Esplugas, demanava informació sobre el projecte de remodelació ajornat i el tinent d'alcalde de l'Àrea d'Hisenda i Urbanisme, Francesc J. Belver contestava que el govern municipal havia "considerat pertinent repensar el conjunt de l'actuació prevista".

ELS PARADISTES ESCLATEN

El deteriorament de l'estructura del mercat, però, amoïna els comerciants, que fa anys que demanen una reforma. L'any 2019 la Junta de Paradistes ja va plantejar a l'Ajuntament la necessitat de fer una reforma integral de les parades de l'exterior del mercat, afectades per la presència d'amiant. Tres anys més tard, el consistori es va comprometre a

Aspecte actual de les parades de l'exterior. Foto: Línia L'H

començar les reformes el setembre del 2023.

"El mercat és un eix comercial molt important i les parades de l'exterior que encara no han tancat han de continuar obertes", reivindiquen els paradistes de l'exterior del mercat, indignats davant el nou ajornament, i adverteixen que compten amb el

suport de tots els grups municipals de l'oposició, de la clientela del mercat i del veïnat de Collblanc i de Sants.

Per la seva banda, el portaveu d'ERC i cap de l'oposició al govern municipal, Jaume Graells, demana l'inici de les obres de l'exterior sense esperar al projecte integral de reforma.

Un veí entrecava un dels escocells buits del barri. Foto: L'Hospitalet Verd

Veïns de Collblanc denuncien la gestió municipal de l'arbrat

MEDI AMBIENT ▶ Una vintena de veïns de Collblanc i la Torrassa van participar en la segona edició de la Passejada pel Clima, convocada per la plataforma veïnal L'Hospitalet Verd i la federació Ecologistes en Acció a principis del març.

La marxa va sortir del mercat de Collblanc i va recórrer part del carrer Martí i Julià, afectat per una reforma urbanística que afectava l'arbrat i que va ser modificada per l'Ajuntament a l'octubre. Durant l'acció, els ve-

ïns es van aturar en diverses ocasions davant d'escocells buits, que van entrecavar amb la intenció de plantar-hi llavors.

Aquesta iniciativa, la segona d'aquesta mena a l'Hospitalet en quatre mesos, tenia com a objectiu conscienciar la ciutadania sobre la importància de tenir uns barris verds i sostenibles. A més, els activistes van voler posar en evidència "el desastre de la gestió municipal de l'arbrat en un dels barris amb la major densitat demogràfica del continent".

El pròxim 13 d'abril se celebrarà la 14a Cursa Nocturna de l'Hospitalet. Les inscripcions per participar en una de les dues proves de què consta la prova —10 i 5 km— es poden fer a cursanocturnalh.cat i també als poliesportius municipals Sergio Manzano, de Bellvitge, i Marcel·lí Maneja, del Centre.

La mirada d'Adrià Martínez

» L'exjugador del CB l'Hospitalet entrena l'infantil A del Femení Sant Adrià i el sènior del Safa Claror
 » «Vull tenir eines i informació per prendre les decisions de gestió d'equip que cregui encertades», diu

Toni Delgado
CENTRE

Adrià Martínez (Barcelona, 1993) va a contracorrent en un món en què a les xarxes socials gairebé ningú cita l'autoria de les fotografies i vídeos ni la procedència d'unes declaracions. Durant la conversa al despatx del Bàsquet Safa Claror, el tècnic del sènior A femení fa servir algunes frases que li han regalat professionals amb qui ha connectat pel camí, com Fabián Téllez o Enric Cervera.

Martínez, que també dirigeix l'infantil A del Bàsquet Femení Sant Adrià, sembla d'aquelles persones que mentre passen amb algú pel carrer són capaces de veure un cartell curiós, el vol d'un insecte, una persona famosa o un munt de coses més sense perdre el fil de la conversa. En la seva primera experiència a les banquetes, a Sant Adrià i com a ajudant de Toni Sáez al mini A, els seus ulls ja anaven de pressa, però, com és normal, els faltava saviesa.

«Al principi no entenia per què el Toni corregia tota l'estona unes jugadores tan bones que jo creia que ho feien tot perfecte. A poc a poc, vaig comprendre que ell exigia en el gest i el detall, que ara també és el meu camí. El Toni em va fer molt partícip d'aquell grup tan agraït, i ara jo també ho faig amb el meu cos tècnic perquè en saben molt més que jo en molts aspectes. Som un equip», enraona l'entrevistat, sempre agraït a Sáez, de qui ha après «molt» i ha estat ajudant unes quantes temporades. Sempre al Bàsquet Femení Sant

Adrià, on ha estat primer o segon entrenador de tots els equips, excepte del cadet B i del júnior A. Al conjunt adrianenc també ha estat responsable de l'àrea d'Iniciació.

L'eixamplenc, del barri de la Sagrada Família, va iniciar-se en el bàsquet a Dominiques, però seria amb 12 anys, al preinfantil del Bàsquet Safa Claror i amb Óscar Bonillo, quan començaria a «entendre i aprendre» el joc. L'Óscar el va posar un o dos mesos llençant en una cistella lateral mentre l'equip s'entrenava: «Recordo que en el primer partit, a Can Carbonell i contra el CB Cornellà, vaig anotar els sis tirs lliures que vaig tenir i després del matx em va dir: 'Si tornes a llançar així, no et deixaré fer-ho mai més...'. L'Óscar tenia tota la raó del món... Vaig llençar amb les dues mans! No me'n deixava passar ni una, i per això em va fer créixer tant».

AJUDANT DE CÉSAR ANEAS

El seu següent destí va ser el CB l'Hospitalet, el segon any de cadet i els dos de júnior: «Hi dedicàvem moltes hores, sobretot a l'etapa júnior, i m'ho passava genial perquè sempre m'ha encantat millorar. No érem el millor equip, però competíem com animals». Les primeres experiències com a sènior les viuria al CB Grup Barna i va penjar les botes al Bàsquet Safa Claror, quan li van oferir ser ajudant de César Aneas al Bàsquet Femení Sant Adrià, a Lliga Femenina 2. Un càrrec que li exigia afrontar viatges llargs. Aquell curs a Sant Adrià també va ser entrenador del premini de 2010.

«M'agrada parlar sovint amb les jugadores per saber com es

Adrià Martínez, després de l'entrevista. Foto: Toni Delgado

troben i perquè sàpiguen que soc accessible i puc ajudar-les si volen i ho necessiten. Vull tenir eines i informació per prendre les decisions de gestió d'equip que cregui encertades i poder-les transmetre al grup amb seguretat», enraona Martínez.

Un dels reptes de l'entrevistat és trobar «un equilibri» entre la llibertat i la confiança que els dona a les esportistes perquè puguin llançar i executar tranquil·les, i l'exigència perquè millorin. Qui dirigeix un equip no té una vareta màgica. «Per molt que a vegades canviïs el pla de partit, pot no funcionar-te perquè davant tens un rival. Al final, l'únic que un equip pot controlar són aspectes com l'actitud, la intensitat i les ganes. Si hi són, no puc retreure res a l'equip. Si no hi són, treballarem als entrenaments perquè tornin a aparèixer», defensa l'eixamplenc.

No li agrada perdre mai ni tampoc guanyar de qualsevol manera. Vol vèncer perquè han funcionat els detalls treballats i no perquè l'altre equip hagi estat pitjor. «A formació volem guanyar, i tant que volem guanyar, però el més important és el recorregut i creixement de la jugadora i que no l'encasellem en un paper que no li serveixi de gran», exposa.

La de cistella petita, quan comencen, és «potser l'etapa més màgica del bàsquet» perquè les jugadores són esponges i creixen i milloren molt en poc temps. «És molt gratificant veure com arriben a l'entrenament corrent per agafar una pilota i també quan, anys després, comproves com han continuat millorant. Tu hi has posat el teu petit gra de sorra», celebra, que utilitza l'humor per generar bon ambient i quan els seus equips acumulen massa

tensió. «Però mai forço res. Em surt de dins. I la broma no es pot eternitzar, perquè si no, no serveix de res», afegeix.

Està encantat amb els dos equips que dirigeix aquesta temporada. El sènior femení del Bàsquet Safa Claror és «un grup molt jove i nou en què mai hi ha un mal gest o una mala cara. «Són jugadores molt fàcils de dirigir perquè sempre estan predisposades a treballar de valent. Estem adaptant-nos a la categoria -Copa Catalunya- i entre nosaltres», exposa. Mentre que l'infantil A del Bàsquet Femení Sant Adrià, de la generació de 2010, està format per esportistes «molt intenses i inesgotables que mai deixen de sumar».

Apago la gravadora, sortim del despatx i anem cap al pavelló: és el moment de les fotos. «No puc fer aquestes coses que em proposen perquè les jugadores les aprofitarien per fer mems i jo soc seriós, eh», comenta Martínez, a qui no l'entusiasma la càmera. Intento que sigui ell mateix a l'escena i fer-li recordar algun capítol emotiu de la seva carrera podria ser el camí per aconseguir-ho. S'atura en un matx de la generació de 1999 del Bàsquet Femení Sant Adrià, quan era ajudant de Glòria Estopà, i una jugadora rival va intentar, en l'última jugada, un triple des de mig camp quan l'equip anava guanyant per dos. «I el va fallar! Em ve el cap Víctor Ciavattini, que era el preparador físic. No recordo com va celebrar el triomf, perquè jo ja en tenia prou amb la meua tensió, però mai oblidat que el *Bachi* és pura energia i com ho transmet a les jugadores», s'acomia.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

No t'ho perdís

Foto: Fundació Tàpies

Cadascú, un univers

L'artista japonesa Chiharu Shiota, coneguda internacionalment per la creació de les seves instal·lacions, ha inaugurat una nova exposició a la Fundació Antoni Tàpies. Tota està feta de fils vermells en forma de teranyina gegant, la qual representa la connexió entre els ciutadans i també els vasos sanguinis. Entre altres, aquests fils atrapen objectes quotidians com unes claus, cadires, unes sabates i fins i tot un cor. Totes elles són figures simbòliques que, a la vegada, fan referència a l'obra del mateix Tàpies, coincidint amb el centenari del seu naixement.

Famosos

Jason Derulo (Florida, 1989) ha omplert el Sant Jordi Club en la seva única parada a Catalunya al llarg de la gira internacional que està fent actualment, *Nu King World Tour*. Hi actuava el 2 d'abril, davant d'unes 3.000 persones que van ballar al ritme d'algunes de les seves cançons més populars, com ara *Whatcha Say*, *In My Head*, *Trumpets* o *Talk Dirty*. El cantant, compositor i ballarí nord-americà és una de les figures de la música pop i hip-hop més reconegudes a nivell mundial i destaca per haver publicat set àlbums i centenars de cançons, algunes amb artistes com Farruko, David Guetta o Meghan Trainor, entre altres. Derulo també ha fet fins a sis gires arreu del món, en les quals ha fet arribar la seva música a tots els continents, ha rebut diversos premis i reconeixements per la seva trajectòria musical i ha aparegut en diverses pel·lícules.

La fitxa

QUI ÉS?

J A S O N D E R U L O

ÉS FAMÓS PER...

Ser un cantant reconegut mundialment
És una de les figures més destacades del pop i del hip-hop

QUÈ HA FET?

Ha omplert el Sant Jordi Club
Hi actuava el 2 d'abril davant de milers de persones

A LES XARXES...

Els fans recorden els millors 'hits' de l'artista
Al concert van sonar els seus grans èxits mundials

Llibres

A la foguera!
Carla Vall

L'advocada Carla Vall, lletrada de personatges públics com Jenni Hermoso o Paula Bonet en casos relacionats amb violències masclistes, presenta aquest llibre que revisa els judicis fets a les bruixes de tots els temps. Parla de casos reals i, alhora, reflexiona sobre els mecanismes que porten les noves caceres de dones en l'actualitat.

Teatre

Derecho a pataleta
Berta Prieto i Lola Rosales

Aquesta obra està protagonitzada per les *Espies de Veritat*, de la famosa sèrie de dibuixos animats emesa al desaparegut canal K3. A través del fracàs de les tres espies en una missió, l'espectacle tracta el cansament acumulat d'una generació obligada a ser la solució a tots els problemes del món. Es pot veure fins al 14 de maig a la Sala Beckett.

Música

A contrallum
Roger Padrós

És el segon disc de l'artista català, que va saltar a la fama per participar a *La Voz*. Té onze cançons d'estil pop que neixen d'un treball d'introspecció personal i musical del cantautor. Les emocions són les protagonistes de l'àlbum, que conté lletres que parlen sobre el dol, la felicitat, l'amistat, la confiança, l'autoestima, els records o el pas del temps.

Pelis i sèries

Godzilla i Kong: el nou imperi
Adam Wingard

El film narra la batalla de Kong i Godzilla contra una amenaça desconeguda que vol acabar amb el planeta. Les seves mateixes històries personals i orígens seran la clau per vèncer l'enemic a l'èpica Illa Calavera, escenari de les darreres pel·lícules de King Kong. Rebecca Hall, Brian Tyree Henry i Dan Stevens en són els protagonistes principals.

ESTILS DE VIDA

Dormir bé per poder viure millor

Foto: Freepik

i HIGIENE DEL SON

Donem molt poca importància al fet de dormir. Sembla que ens faci nosa, fins i tot, perquè voldríem treballar una mica més, acabar de veure la nostra sèrie preferida o continuar tafanejant a les xarxes. Però el fet de dormir és imprescindible per a una bona qualitat de vida i és evident que no ho fem del tot bé, perquè la Societat Espanyola de Neurologia adverteix que el 48% dels espanyols i el 25% dels infants no descansen prou.

Els factors que afecten el son i sobre els quals hem d'incidir són la duració, o sigui, la quantitat d'hores que dormim; l'eficiència, o el temps que triguem a adormir-nos; el moment que triem per fer-ho; la regularitat i els horaris; el grau d'alerta que mantenim; i, finalment, la qualitat del son en si mateixa, és a dir, si realment ens serveix per recuperar-nos físicament i mental.

És important detectar els casos greus d'insomni o apnea, que s'haurien de tractar adequadament. La resta de desajustos es poden corregir amb una bona higiene. La recepta, en general, seria descansar set hores com a mínim, relaxar-se abans de dormir per facilitar el procés, seguir uns horaris regulars i reduir al mínim el grau d'alerta per poder descansar plàcidament.

Les claus.....

SON

La Societat Espanyola de Neurologia adverteix que un 48% dels espanyols dormen malament

FACTORS

La manca d'hores de son, els horaris irregulars i el grau d'alerta són factors que ens afecten

INSOMNI

Si patiu habitualment insomni o apnea, n'heu de parlar específicament amb un especialista

HIGIENE

Perquè el son sigui reparador cal dormir les hores suficients i, sobretot, seguir un horari

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es **BIZUM al 33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- 5€ Manta (30x60x10)
- 33€ Set d'aire (15 persones)
- 20€ Tenda de hivern (4 x 6 metres)

* Depèn de l'import de l'aportació. Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís.

**12M
2024**

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Vot per correu

Per votar per correu, ho has de sol·licitar en una oficina de Correus o entrant a **correos.es** amb un certificat electrònic reconegut.

VOT ACCESSIBLE

Fins al 15 d'abril

Kit de vot braille

Si tens una discapacitat visual, pots demanar el kit de vot braille trucant al telèfon gratuït **900 500 912**.